TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. balandžio 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa – Fiksuoto dydžio išmokos, atitinkančios kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidas, mokėjimas – Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013 – Naujos skaičiavimo taisyklės – Pareigūnai, kurių kilmės vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, už SESV II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų arba už Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) valstybių narių teritorijų ribų – Vienodo požiūrio principas“

Sujungtose bylose C-567/22 P–C-570/22 P

dėl 2022 m. rugpjūčio 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų keturių apeliacinių skundų

Vasile Dumitrescu, Europos Komisijos pareigūnas, gyvenantis Berchem-Sainte-Agathe (Belgija),

Guido Schwarz, Europos Komisijos pareigūnas, gyvenantis Briuselyje (Belgija) (C-567/22 P),

YT, Europos Komisijos pareigūnė,

YU, Europos Komisijos pareigūnė (C-568/22 P),

YV, Europos Komisijos pareigūnas (C-569/22 P),

ZA, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pareigūnas (C-570/22 P),

atstovaujami *avocats* L. Levi ir J.-N. Louis,

apeliantai,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

YW,

YZ,

ieškovams pirmojoje instancijoje (C-569/22 P),

YY,

* Proceso kalba: prancūzų.

ieškovei pirmojoje instancijoje (C-570/22 P),

Europos Komisijai, atstovaujamai T. S. Bohr ir G. Gattinara,

atsakovei pirmojoje instancijoje (C-567/22 P–C-569/22 P),

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, atstovaujamam J. Inghelram ir A. Ysebaert,

atsakovui pirmojoje instancijoje (C-570/22 P),

Europos Parlamentui, atstovaujamam E. Taneva ir J. Van Pottelberge,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai M. Bauer, X. Chamodraka ir T. Verdi,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai O. Spineanu-Matei (pranešėja), J.-C. Bonichot, S. Rodin ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais Vasile Dumitrescu ir Guido Schwarz (C-567/22 P), YT ir YU (C-568/22 P), YV (C-569/22 P) ir ZA (C-570/22 P) (toliau kartu – apeliantai) prašo panaikinti atitinkamai 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Dumitrescu ir Schwarz / Komisija* (T-531/16, EU:T:2022:362; toliau – byloje C-567/22 P skundžiamas sprendimas), 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YT ir YU / Komisija* (T-532/16, EU:T:2022:363; toliau – byloje C-568/22 P skundžiamas sprendimas), 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YV ir kt. / Komisija* (T-533/16, EU:T:2022:364; toliau – byloje C-569/22 P skundžiamas sprendimas) ir 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YY ir ZA / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas* (T-545/16, EU:T:2022:366; toliau – byloje C-570/22 P skundžiamas sprendimas) (toliau kartu – skundžiami sprendimai), kuriais tas teismas atmetė jų ieškinius dėl Europos Komisijos (T-531/16–T-533/16) ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (T-545/16) sprendimų nuo 2014 m. sausio 1 d. sumažinti arba panaikinti kasmetinės kelionės, reikalingos apeliantų ryšiams su kilmės vieta palaikyti, išlaidų kompensavimą.

Teisinis pagrindas

Ankstesnieji Pareigūnų tarnybos nuostatai

2 Prieš įsigaliojant 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos (OL L 287, 2013, p. 15) (toliau – ankstesnieji Pareigūnų tarnybos nuostatai), galiojusios redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priede „Atlyginimas ir kompensuotinos išlaidos“ buvo 3 skirsnis „Kompensuotinos išlaidos“, kurio C poskirsnyje „Kelionės išlaidos“ buvo šio priedo 7 ir 8 straipsniai. Šio 7 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta, kad pareigūnas turi teisę gauti jo paties, jo sutuoktinio ir kartu su juo gyvenančių išlaikomų asmenų kelionės išlaidų kompensaciją. Šio 7 straipsnio 3 dalyje buvo nurodyta:

„Pagal tai, kur pareigūnas buvo priimtas į darbą arba kur yra jo interesų centras, tam pareigūnui pradėjus eiti savo pareigas, nustatoma jo kilmės vieta. Taip nustatyta kilmės vieta gali būti pakeista specialiu paskyrimų tarnybos sprendimu, kol pareigūnas eina pareigas arba jam pasitraukiant iš tarnybos. Tačiau kol pareigūnas eina pareigas, toks sprendimas gali būti priimtas tik išimtiniais atvejais ir pareigūnui pateikus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus.

<…>“

3 Šio priedo 8 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Kiekvienais kalendoriniais metais pareigūnas turi teisę gauti kelionės iš savo darbo vietos iki kilmės vietos, kaip apibrėžta 7 straipsnyje, išlaidas atitinkančią sumą sau, ir – jeigu jis turi teisę gauti šeimos pašalpą [namų ūkio išmoką] – savo sutuoktiniui ir išlaikytiniams asmenims, kaip apibrėžta 2 straipsnyje.

<…>

2. Fiksuoto tarifo išmoka apskaičiuojama pagal sumą, skirtą atstumo tarp pareigūno darbo vietos ir įdarbinimo arba kilmės vietos kilometrui <…>

<…>

4. Pirmesnės nuostatos taikomos pareigūnams, kurių darbo vieta yra valstybių narių teritorijose. <…>

<…>“

Pareigūnų tarnybos nuostatai

4 Remiantis Reglamento Nr. 1023/2013 3 straipsnio 2 dalimi, šiame reglamente įtvirtinta Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų redakcija (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), išskyrus tam tikras su šiomis sujungtomis bylomis nesusijusias nuostatas, taikoma nuo 2014 m. sausio 1 d.

5 Šio reglamento 2, 12 ir 24 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(2) <…> būtina užtikrinti sistemą, pagal kurią būtų pritraukiami, įdarbinami ir išlaikomi aukštos kvalifikacijos daugiakalbiai darbuotojai, atrinkti iš kuo didesnės geografinės teritorijos valstybių narių piliečių ir tinkamai atsižvelgiant į lyčių pusiausvyrą, kurie būtų nepriklausomi ir laikytųsi aukščiausių profesionalumo standartų, ir suteikti tokiems darbuotojams galimybę pareigas atlikti kuo našiau ir veiksmingiau. Tuo požiūriu būtina įveikti dabartinius sunkumus, su kuriais susiduria institucijos, įdarbindamos pareigūnus arba darbuotojus iš kai kurių valstybių narių.

<…>

(12) Europos Vadovų Taryba savo 2013 m. vasario 8 d. išvadose dėl daugiametės finansinės programos pažymėjo, kad, norint konsoliduoti viešuosius finansus trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiais, būtina, kad kiekviena viešojo administravimo tarnyba ir jos darbuotojai dėtų ypatingas pastangas siekiant didinti veiksmingumą, našumą ir prisitaikyti prie kintančių ekonominių aplinkybių. Tame raginime iš esmės pakartotas 2011 m. Komisijos pasiūlymo, kuriuo iš dalies keičiami [Europos Sąjungos pareigūnų] [t]arnybos nuostatai ir Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos, tikslas; šiuo pasiūlymu buvo siekiama užtikrinti išlaidų veiksmingumą ir jame buvo pripažinta, kad iššūkiai, su kuriais šiuo metu susiduria Europos Sąjunga, reikalauja ypatingų kiekvienos viešojo administravimo tarnybos ir kiekvieno šių tarnybų personalo nario pastangų gerinti veiksmingumą ir prisiderinti prie kintančių ekonominių ir socialinių aplinkybių Europoje. Maža to, Europos Vadovų Taryba ragino į Tarnybos nuostatų reformą įtraukti viso Sąjungos institucijų personalo atlyginimo ir pensijų tikslinimą dvejiems metams sustabdant metodo taikymą ir, kaip dalį atlyginimų skaičiavimo metodo reformos, iš naujo nustatyti naują solidarumo mokestį.

<…>

(24) Reikėtų modernizuoti, racionalizuoti ir su ekspatrianto statusu susieti kelionės laiko ir kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą kasmetinio išlaidų apmokėjimo taisykles, kad jų taikymas būtų paprastesnis ir skaidresnis. Visų pirma, metinės kelionės laikas turėtų būti pakeistas atostogomis namuose ir jo maksimali trukmė turėtų būti dvi su puse dienos.“

6 Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Bet kuris Sąjungos ir asmens, kuriam taikomi šie Tarnybos nuostatai, ginčas dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta 90 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo priklauso Europos Teisingumo Teismo jurisdikcijai. Finansinio pobūdžio ginčuose Teisingumo Teismo jurisdikcija yra neribota.“

7 Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedas pavadintas „Atlyginimas ir kompensuotinos išlaidos“. Šiame priede yra 3 skirsnis „Kompensuotinos išlaidos“, jo C poskirsnyje „Kelionės išlaidos“ yra 7 ir 8 straipsniai. 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pareigūnas įvairiomis aplinkybėmis turi teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią jo paties, jo sutuoktinio ir kartu su juo gyvenančių išlaikomų asmenų kelionės išlaidas. Šio 7 straipsnio 4 dalyje nurodyta:

„Pareigūno kilmės vieta jam pradėjus eiti pareigas nustatoma iš esmės pagal tai, kur pareigūnas priimtas į darbą arba kur, remiantis specialiu ir pagrįstu jo prašymu, yra jo interesų centras. Taip nustatyta kilmės vieta gali būti pakeista specialiu paskyrimų tarnybos sprendimu, kol pareigūnas eina

pareigas arba kai jis baigia tarnybą. Tačiau kol pareigūnas eina pareigas, toks sprendimas gali būti priimtas tik išimtiniais atvejais ir pareigūnui pateikus tinkamus patvirtinamuosius dokumentus.

<…>“

8 Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnyje nustatyta:

„1. Kiekvienais kalendoriniais metais pareigūnai, turintys teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką, turi teisę, neviršijant 2 dalyje nustatytų ribų, gauti kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą, kaip apibrėžta [šio priedo] 7 straipsnyje, išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką sau ir – jeigu jis turi teisę gauti išmoką šeimai [namų ūkio išmoką] – savo sutuoktiniui bei išlaikomiems vaikams, kaip apibrėžta [šio priedo] 2 straipsnyje.

<…>

2. Fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp pareigūno darbo vietos ir jo kilmės vietos kilometrą.

Kai kilmės vieta, kaip apibrėžta [šio priedo] 7 straipsnyje, yra už Sąjungos valstybių narių teritorijų ribų, už [SESV] II priede išvardytų šalių bei teritorijų ribų ir už Europos laisvosios prekybos asociacijos [(ELPA)] valstybių narių teritorijų ribų, fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp pareigūno darbo vietos ir valstybės narės, kurios pilietybę jis turi, sostinės kilometrą. <…>

<…>

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taikomos pareigūnams, kurių darbo vieta yra valstybių narių teritorijose. <…>

<…>“

Ginčų aplinkybės

9 Skundžiamuose sprendimuose nurodytas ginčo aplinkybes galima trumpai apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

10 Apeliantai yra Sąjungos institucijos, t. y. Komisijos (bylos C-567/22 P–C-569/22 P) arba Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (byla C-570/22 P), pareigūnai. Visų jų darbo vieta yra vienos iš valstybių narių teritorijoje, o kilmės vieta – už valstybių narių teritorijų ribų, už SESV II priede išvardytų šalių ir teritorijų ribų arba už ELPA valstybių narių teritorijų ribų.

11 Įsigaliojus Reglamentui Nr. 1023/2013, kiekvieną iš jų įdarbinusi institucija nustatė jiems priklausančios kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. Pagal šią nuostatą nuo šiol ši išmoka apskaičiuojama pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp pareigūno darbo vietos ir valstybės narės, kurios pilietybę jis turi, sostinės kilometrą.

12 Pagal šią nuostatą apskaičiuota išmoka apeliantams gerokai sumažėjo, palyginti su suma, į kurią jie turėjo teisę pagal ankstesniųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnį, o pareigūnams, kurių darbo vieta yra mažiau kaip 201 km nuo valstybės narės, kurios pilietybę jie turi, sostinės, fiksuoto dydžio išmoka apskritai nebemokama.

Ieškiniai Bendrajame Teisme ir skundžiami sprendimai

13 Netenkinus apeliantų skundų dėl sprendimų, kuriais pirmą kartą buvo nustatyta fiksuoto dydžio kelionės išlaidas atitinkanti išmoka, į kurią jie turėjo teisę pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnį, jie Tarnautojų teisme pareiškė ieškinius dėl šių sprendimų panaikinimo; šie ieškiniai vėliau buvo perduoti Bendrajam Teismui.

14 Byloje T-531/16 pareikštame ieškinyje atitinkami apeliantai pateikė penkis reikalavimus, kuriais Bendrojo Teismo iš esmės prašė:

– panaikinti sprendimą, kuriuo Komisija jiems pirmą kartą taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

– panaikinti visus nuo 2015 m. Komisijos dėl jų pagal šią nuostatą priimtus sprendimus,

– panaikinti sprendimus, kuriais Komisija atmetė jų skundus,

– priteisti iš Komisijos jų kasmetinės kelionės į jų kilmės vietą išlaidas atitinkančią išmoką, padengiančią jų faktines išlaidas, remiantis ankstesniųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsniu, kartu su delspinigiais, ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

15 Bylose T-532/16, T-533/16 ir T-545/16 pareikštuose ieškiniuose dėl panaikinimo atitinkami apeliantai pateikė tris reikalavimus, jie Bendrojo Teismo iš esmės prašė:

– panaikinti sprendimą, kuriuo institucija atsakovė kiekvienoje iš šių bylų, t. y. Komisija arba Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, jiems pirmą kartą taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą,

– panaikinti sprendimus, kuriais ši institucija atmetė jų skundus, ir

– priteisti iš šios institucijos bylinėjimosi išlaidas.

16 Visose bylose, kuriose priimti skundžiami sprendimai, Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė reikalavimus panaikinti sprendimus atmesti skundus, konstatavęs, kad šių sprendimų turinys nėra savarankiškas.

17 Be to, byloje C-567/22 P skundžiamu sprendimu jis atmetė kaip nepriimtinus, pirma, antrąjį reikalavimą panaikinti būsimus Komisijos sprendimus, atsižvelgdamas į jų hipotetinį pobūdį, kiek tai susiję su dar nepriimtais aktais, ir, antra, ketvirtąjį reikalavimą, kiek juo prašoma įpareigoti šią instituciją sumokėti kasmetinės kelionės išlaidas atitinkančią išmoką pagal ankstesniuosius Pareigūnų tarnybos nuostatus, motyvuodamas tuo, kad vykdydamas teisėtumo kontrolę pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnį jis neprivalo duoti nurodymų administracijai.

18 Be to, Bendrasis Teismas kiekvienoje iš bylų, kuriose priimti skundžiami sprendimai, išnagrinėjo pagrindus, kuriais apeliantai grindė pirmąjį reikalavimą panaikinti sprendimus, kuriais atitinkamos institucijos pirmą kartą apeliantams taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, iš esmės dėl šios nuostatos neteisėtumo.

19 Šie pagrindai buvo grindžiami, pirma, SESV 45 straipsnio pažeidimu, antra, byloje T-531/16 – bendrojo vienodo požiūrio principo pažeidimu, trečia, Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio tikslo pažeidimu, byloje T-531/16 siejamu su bendruoju principu, pagal kurį pareigūnas turi teisę išsaugoti asmeninius ryšius su pagrindinių savo interesų vieta, ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 7 straipsniu, ir, ketvirta, teisėtų lūkesčių apsaugos ir įgytų teisių apsaugos principų pažeidimu. Atmetęs visus šiuos pagrindus, Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį reikalavimą.

20 Todėl byloje C-567/22 P skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė ir atitinkamų apeliantų prašymą įpareigoti Komisiją atlyginti jų kasmetinės kelionės į kilmės vietą išlaidas, remiantis faktinėmis jų išlaidomis.

21 Taigi Bendrasis Teismas atmetė visus ieškinius bylose T-531/16–T-533/16 ir T-545/16.

22 Galiausiai Bendrasis Teismas priteisė iš apeliantų bylinėjimosi kiekvienoje iš šių bylų išlaidas.

Apeliacinių bylų šalių reikalavimai

23 Apeliaciniais skundais bylose C-567/22 P–C-569/22 P atitinkami apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– visiškai tenkinti jų Bendrajame Teisme pareikštus ieškinius dėl panaikinimo ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

24 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinius skundus šiose bylose ir priteisti iš atitinkamų apeliantų bylinėjimosi išlaidas.

25 Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba – į bylą pirmojoje instancijoje įstojusios šalys, kurios pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 172 straipsnį, taip pat prašo atmesti apeliacinius skundus šiose bylose ir priteisti iš atitinkamų apeliantų bylinėjimosi išlaidas.

26 Apeliaciniame skunde byloje C-570/22 P atitinkamas apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– visiškai tenkinti Bendrajame Teisme jo pareikštą ieškinį dėl panaikinimo ir

– priteisti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

27 Europos Sąjungos Teisingumo Teismas prašo atmesti apeliacinį skundą šioje byloje ir priteisti iš atitinkamo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

28 Parlamentas ir Taryba taip pat prašo atmesti apeliacinį skundą šioje byloje ir priteisti iš atitinkamo apelianto bylinėjimosi išlaidas.

29 2023 m. gegužės 24 d. Teisingumo Teismo pirmininkas, remdamasis Procedūros reglamento 54 straipsnio 2 dalimi, nusprendė sujungti bylas C-567/22 P–C-570/22 P, kad būtų bendrai vykdomos rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

30 Grįsdami apeliacinį skundą byloje C-567/22 P, apeliantai nurodo tris pagrindus; pirmasis grindžiamas SESV 45 straipsnio pažeidimu, motyvavimo stoka, teisinio kvalifikavimo klaida ir bylos medžiagos iškraipymu, antrasis – Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio tikslo pažeidimu, bendrojo principo, pagal kurį pareigūnas turi teisę išsaugoti asmeninius ryšius su pagrindinių savo interesų vieta, pažeidimu, Chartijos 7 ir 8 straipsnių pažeidimu, taip pat bylos medžiagos iškraipymu ir trečiasis – vienodo požiūrio principo pažeidimu.

31 Grįsdami savo apeliacinius skundus, apeliantai bylose C-568/22 P–C-570/22 P nurodo du pagrindus; pirmasis yra tapatus apeliacinio skundo byloje C-567/22 P pirmajam pagrindui, o antrasis grindžiamas Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio tikslo ir proporcingumo principo pažeidimu.

32 Pirmiausia pažymėtina, kad, viena vertus, apeliantų byloje T-531/16 pateiktus antrąjį ir trečiąjį reikalavimus ir iš dalies ketvirtąjį reikalavimą ir, kita vertus, apeliantų bylose T-532/16, T-533/16 ir T-545/16 pateiktą antrąjį reikalavimą Bendrasis Teismas atmetė atitinkamai byloje C-567/22 P skundžiamo sprendimo 26–28 punktuose, byloje C-568/22 P skundžiamo sprendimo 22 punkte, byloje C-569/22 P skundžiamo sprendimo 23 punkte ir byloje C-570/22 P skundžiamo sprendimo 22 punkte, remdamasis šio sprendimo 16 ir 17 punktuose apibendrintais argumentais.

33 Nors apeliantai prašo panaikinti skundžiamus sprendimus ir tiek, kiek šie reikalavimai buvo atmesti, vis dėlto pažymėtina, kad apeliaciniuose skunduose šie argumentai nėra savaime kritikuojami ir nėra susiję su jokiu pagrindu, pateiktu grindžiant šiuos skundus.

34 Šiuo aspektu primintina, kad pagal Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą apeliaciniame skunde turi būti nurodyti pagrindai ir teisiniai argumentai, kuriais remiamasi, ir šių pagrindų santrauka.

35 Pagal jurisprudenciją teisiniai argumentai, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti skundžiamus sprendimo, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, punktus, turi būti nurodyti tiksliai, priešingu atveju jie yra nepriimtini (šiuo klausimu žr. 2021 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-833/19 P, EU:C:2021:950, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

36 Vadinasi, apeliacinis skundas byloje C-567/22 P turi būti atmestas kaip nepriimtinas, kiek juo prašoma panaikinti toje byloje skundžiamą sprendimą, kiek juo atmesti ieškinio byloje T-531/16 antrasis ir trečiasis reikalavimai, taip pat ketvirtasis šio ieškinio reikalavimas, kiek juo prašoma

įpareigoti Komisiją sumokėti kasmetinės kelionės išlaidas atitinkančią išmoką remiantis ankstesniųjų Pareigūnų tarnybos nuostatų normomis, nes nenurodyta informacija, šiuo aspektu pagrindžianti šį apeliacinį skundą.

37 Dėl tų pačių priežasčių apeliaciniai skundai bylose C-568/22 P–C-570/22 P turi būti atmesti kaip nepriimtini, kiek jais prašoma panaikinti tose bylose skundžiamus sprendimus, kiek tai susiję su ieškinių bylose T-532/16, T-533/16 ir T-545/16 antrojo reikalavimo atmetimu.

38 Taigi apeliacinius skundus reikia išnagrinėti iš esmės tiek, kiek jais prašoma panaikinti skundžiamus sprendimus, kiek jais buvo atmestas pirmasis reikalavimas, kuriuo kiekvienas apeliantas prašė panaikinti dėl jo priimtą sprendimą, kuriuo institucija, kurios pareigūnas jis yra, pirmą kartą jam taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Dėl kiekvieno apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

39 Kiekvieno apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą iš esmės sudaro trys dalys; pirma grindžiama SESV 45 straipsnio pažeidimu, antra – motyvavimo stoka, o trečia – bylos medžiagoje esančios informacijos iškraipymu ir teisinio kvalifikavimo klaida.

40 Pirmoje dalyje apeliantai iš esmės tvirtina, kad ieškinių dėl panaikinimo pagrindą, grindžiamą SESV 45 straipsnio pažeidimu, Bendrasis Teismas išnagrinėjo tik tiek, kiek jis susijęs su jų argumentais, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje įtvirtinta diskriminacija dėl pilietybės, nors jie tvirtino, kad ši nuostata taip pat yra laisvo darbuotojų judėjimo kliūtis ir kad nagrinėjant jų pagrindą šiuo aspektu reikėjo atlikti specialią analizę. Todėl Bendrasis Teismas neatsakė į jam pateiktą pagrindą ir neįvykdė pareigos motyvuoti.

41 Šioje pirmoje dalyje apeliantai subsidiariai pateikia argumentą, kuriuo iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju padarė teisės klaidą, kai Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje įtvirtintą pilietybės kriterijų pripažino pagrįstu, neišnagrinėjęs šio kriterijaus leistinumo ir proporcingumo šios nuostatos tikslo atžvilgiu.

42 Antroje dalyje apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė „motyvavimo klaidą“, kai neteisingai rėmėsi 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija* (C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240) 51 punktu.

43 Trečioje dalyje apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė bylos medžiagoje esančią informaciją ir padarė dvi teisinio kvalifikavimo klaidas: pirmąją, kai 756 pareigūnų arba tarnautojų, kurių kilmės vieta 2015 m. sausio 1 d. buvo už valstybių narių teritorijų ribų, kvalifikavo kaip „ribines situacijas“, o antrąją, kiek tai susiję su pilietybės kriterijaus taikymo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą pasekmėmis, kai kelionės išlaidas atitinkančios išmokos esminį sumažinimą ar net panaikinimą šiems pareigūnams kvalifikavo kaip „atsitiktinius nepatogumus“.

Dėl pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodyto argumento, susijusio su motyvavimo stoka

– *Šalių argumentai*

44 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantai kaip pagrindinį pateikia argumentą, grindžiamą motyvavimo stoka; jį reikia išnagrinėti pirmiausia. Jie tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo dėl jų argumentų, susijusių su laisvo darbuotojų judėjimo kliūtimi, ir jų nurodytą pagrindą, grindžiamą SESV 45 straipsnio pažeidimu, išnagrinėjo atsižvelgdamas tik į jų argumentus dėl diskriminacijos dėl pilietybės.

45 Institucijos atsakovės ginčija šio argumento pagrįstumą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

46 Primintina, kad pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, iš esmės susijusio su ginčijamo akto teisėtumu. Iš tikrųjų tam tikro sprendimo motyvacija formaliai atskleidžia motyvus, kuriais grindžiamas šis sprendimas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia minėto sprendimo neteisėtumą iš esmės, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti net pateikiant klaidingus motyvus (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija, taip pat 2022 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Thunus ir kt. / EIB*, C-91/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:928, 90 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

47 Nagrinėjamu atveju analizuodamas visuose jam pateiktuose ieškiniuose dėl panaikinimo nurodytą pagrindą, grindžiamą SESV 45 straipsnio pažeidimu, Bendrasis Teismas nusprendė, kad „tiek, kiek ieškovai teigia, kad [Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa] yra kliūtis, nes atgraso juos nuo naudojimosi judėjimo laisve, siekiant įsidarbinti Sąjungos viešojoje tarnyboje, reikia pripažinti, kad šie argumentai sutampa su argumentais dėl esą diskriminuojamojo [šios nuostatos] pobūdžio, nes joje įtvirtinamas skirtingas požiūris į darbuotojus dėl pilietybės, kiek tai susiję su jų darbo sąlygomis“.

48 Šiais samprotavimais Bendrasis Teismas aiškiai atsižvelgė į apeliantų argumentus dėl kliūties buvimo, tačiau juos išnagrinėjo kartu su apeliantų argumentais, kad buvo pažeistas nediskriminavimo principas.

49 Taigi pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodytą argumentą, susijusį su motyvavimo stoka, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodyto argumento, susijusio su nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimu

– *Šalių argumentai*

50 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje subsidiariai pateiktu argumentu, kurį reikia nagrinėti toliau, apeliantai iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai, vadovaudamasis Reglamento Nr. 1023/2013 tikslu ir remdamasis biudžeto, administraciniais ir personalo politikos sumetimais, kuriuos laikė teisėtais, Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies

antroje pastraipoje įtvirtintą pilietybės kriterijų pripažino pagrįstu, nepatikrinęs, ar šis kriterijus yra leistinas ir proporcingas atsižvelgiant į šio 8 straipsnio tikslą, t. y. suteikti lengvatas, kurios leistų atitinkamiems pareigūnams ir jų išlaikomiems asmenims bent kartą per metus nuvykti į savo kilmės vietą.

51 Šis argumentas konkrečiai susijęs su byloje C-567/22 P skundžiamo sprendimo 72–78 punktais, byloje C-568/22 P skundžiamo sprendimo 38–41 ir 57–59 punktais, byloje C-569/22 P skundžiamo sprendimo 39–42 ir 62–64 punktais ir byloje C-570/22 P skundžiamo sprendimo 38–41 ir 60–62 punktais.

52 Šiuo klausimu apeliantai iš esmės teigia, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje įtvirtinta tiesioginė diskriminacija dėl pilietybės ir kad Bendrasis Teismas pažeidė nediskriminavimo principą, kai, neįvertinęs nei šios nuostatos proporcingumo, nei joje įtvirtinto pilietybės kriterijaus atitikties šiuo 8 straipsniu siekiamam tikslui, nusprendė, kad motyvai, kuriais remiantis, kaip jis mano, buvo priimta ši nuostata, yra teisėti.

53 Apeliantų teigimu, Bendrasis Teismas nenagrinėjo, ar šis kriterijus yra priimtinas ar tinkamas, atsižvelgiant į atitinkamų pareigūnų galimybę bent kartą per metus nuvykti į savo kilmės vietą, kad, vadovaujantis šiuo aspektu svarbiu bendruoju Sąjungos viešosios tarnybos principu, išsaugotų šeimos, socialinius ir kultūrinius ryšius.

54 Apeliantės byloje C-568/22 P tvirtina, kad nors jų abiejų kilmės vieta yra Buenos Airėse (Argentina), esančiose daugiau kaip 11 000 km nuo Briuselio (Belgija), t. y. jų darbo vietos, jos gavo skirtingo dydžio kelionės išlaidas atitinkančią išmoką, apskaičiuotą atsižvelgiant į atstumą tarp Briuselio ir Romos (Italija) ar Madrido (Ispanija), t. y. valstybių narių, kurių pilietybę jos turi, sostinių, o šis atstumas sudarė mažiau kaip 15 procentų atstumo tarp jų darbo vietos ir kilmės vietos. Apeliantai byloje C-567/22 P pateikia Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antros pastraipos taikymo pasekmių pavyzdį ir pabrėžia, kad kito apelianto, kurio kilmės vieta taip pat nustatyta Buenos Airėse ir kurio darbo vieta yra Liuksemburge (Liuksemburgas), atveju išmoka, į kurią jis turi teisę, apskaičiuojama pagal atstumą tarp Liuksemburgo ir Briuselio, t. y. valstybės narės, kurios pilietis jis yra, sostinės, ir jis negauna jokios kelionės išlaidas atitinkančios fiksuoto dydžio išmokos, nes šis atstumas yra mažesnis nei 201 km.

55 Be to, apeliantai pabrėžia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo kelias galimybes pasiekti biudžeto racionalizavimo tikslą, į kurį atsižvelgė Bendrasis Teismas, nepažeisdamas minėto 8 straipsnio tikslo ir nesukurdamas atitinkamų pareigūnų diskriminacijos dėl pilietybės, pavyzdžiui, kaip atskaitos tašką kelionės išlaidas atitinkančiai išmokai apskaičiuoti pasirinkdamas kelionės į kilmės vietą maršruto tašką, esantį prie Sąjungos išorės sienų, nustatydamas viršutinę ribą arba sumažindamas lengvatos dydį.

56 Institucijos atsakovės ginčija šio argumento pagrįstumą.

57 Konkrečiai kalbant, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog pareigūno pilietybės kriterijus yra tinkamas, nes 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija* (C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240) 72 ir 73 punktuose Teisingumo Teismas pripažino jo svarbą, visų pirma taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnį. Be to, Komisija, Parlamentas ir Taryba pabrėžia, jog tai, kad pareigūno kilmės vieta yra trečiojoje šalyje,

yra objektyvus veiksnys, galintis pateisinti specialios taisyklės šioje srityje priėmimą, nes šis veiksnys yra vienintelė skirtingos išmokos mokėjimo priežastis, neatsižvelgiant į atitinkamų pareigūnų pilietybę, kuri yra tik antraeilis kriterijus.

58 Parlamentas taip pat pažymi, kad Bendrasis Teismas teisingai atsižvelgė į tai, jog pilietybės kriterijus yra objektyvus ir leidžia paprastai, skaidriai ir nediskriminuojant taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnį pareigūnams, kurių kilmės vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų.

59 Be to, Taryba tvirtina, kad pilietybė yra Sąjungos viešosios tarnybos teisėje bendrai pripažįstamas atskyrimo kriterijus, remiantis prielaida, kad asmens pilietybė yra svarus požymis, jog tarp šio asmens ir valstybės, kurios pilietis jis yra, egzistuoja daugialypiai ir glaudūs ryšiai, todėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa negali būti laikoma iš esmės diskriminacine.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

60 Pažymėtina, kad nusprendęs, jog tikslinga išnagrinėti apeliantų argumentus dėl nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimo nagrinėjant ieškinio pagrindą, grindžiamą SESV 45 straipsnio pažeidimu, Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, kad apeliantų argumentai, jog Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa yra kliūtis, sutampa su jų argumentais dėl nevienodo požiūrio dėl pilietybės. Dėl šių argumentų jis iš esmės pažymėjo, kad apeliantai teigė, jog pareigūnai, kurių darbo vieta yra ta pati ir ji yra valstybės narės teritorijoje ir kurių kilmės vieta taip pat yra ta pati ir ji yra už Sąjungos teritorijos ribų, turėtų gauti tokią pačią sumą kaip fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią kelionės išlaidas, net jei šių pareigūnų pilietybės yra skirtingos.

61 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas konstatavo, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą atitinkamiems pareigūnams mokama šios išmokos suma faktiškai nustatoma atsižvelgiant į jų pilietybę.

62 Vis dėlto, pirma, jis pabrėžė, kad šioje nuostatoje reglamentuojama ne teisė gauti šią išmoką, o tik jos dydžio apskaičiavimo tvarka, ir nusprendė, kad Sąjungos teisės aktų leidėjui šiuo aspektu turi būti pripažinta plati diskrecija.

63 Antra, jis iš esmės pažymėjo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas gali taikyti skirstymą į kategorijas, prireikus pasirinkdamas pilietybe grindžiamą kriterijų, jeigu toks skirstymas į kategorijas iš esmės nėra diskriminacinis, atsižvelgiant į juo siekiamą tikslą. Nagrinėjamu atveju tokio kriterijaus pasirinkimas grindžiamas teisėtais tikslais, t. y. būtinybe modernizuoti ir racionalizuoti kelionės išlaidų apmokėjimo taisykles, kad jų taikymas būtų paprastesnis ir skaidresnis, ir siekiu užtikrinti ekonominį efektyvumą, atsižvelgiant į Sąjungoje vyraujančias socialines ir ekonomines aplinkybes, reikalaujančias konsoliduoti viešuosius finansus. Be to, Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa yra proporcinga teisės aktų leidėjo siekiamam tikslui, susijusiam su šiais teisėtais modernizavimo, racionalizavimo ir ekonominio efektyvumo optimizavimo motyvais. Kalbant apie sritį, kurioje teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją, todėl tik akivaizdžiai netinkamas priemonės pobūdis, palyginti su ja siekiamu tikslu, gali turėti įtakos jos teisėtumui, pažymėtina, kad teisės aktų leidėjas pasirinko objektyvų, paprastai taikomą, skaidrų kriterijų, kurį taikant galima sutaupyti.

64 Pirmiausia pažymėtina, kad Bendrajame Teisme pareikštame ieškinyje apeliantai neginčijo paties fakto, kad Reglamentu Nr. 1023/2013 Sąjungos teisės aktų leidėjas pakeitė fiksuoto dydžio kelionės išlaidų išmokos apskaičiavimo tvarką. Šiuo aspektu primintina, kad pareigūnų ir administracijos teisiniai santykiai yra statutiniai, o ne sutartiniai. Tai reiškia, kad teisės aktų leidėjas, laikydamasis iš Sąjungos teisės kylančių reikalavimų, gali bet kada pakeisti pareigūnų ir sutartininkų teises ir pareigas, kylančias iš jiems pagal analogiją taikomų Pareigūnų tarnybos nuostatų normų, kaip antai Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 49 ir 50 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

65 Vienas iš šių reikalavimų yra vienodo požiūrio principas, įtvirtintas Chartijos 20 straipsnyje (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

66 Šiuo klausimu primintina, kad šis principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurio konkreti išraiška yra Chartijos 21 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas nediskriminavimo principas (2022 m. liepos 14 d. Sprendimo *Komisija / VW ir kt.*, C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P ir C-139/21 P, EU:C:2022:557, 140 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

67 Pagal nediskriminavimo principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pateisinamas (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Siekiant nustatyti, ar buvo pažeistas šis principas, reikia atsižvelgti, be kita ko, į nuostatos, kuria, kaip teigiama, pažeidžiamas šis principas, dalyką ir tikslą (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 65 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

69 Be to, esant tokioms Pareigūnų tarnybos nuostatų normoms, kaip nagrinėjamos šioje byloje, ir atsižvelgiant į plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo šiuo klausimu turimą diskreciją, vienodo požiūrio principas pažeidžiamas tik tuomet, kai šis teisės aktų leidėjas diferencijuoja asmenis savavališkai arba akivaizdžiai neadekvačiai, atsižvelgiant į atitinkamomis normomis siekiamą tikslą (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

70 Nagrinėjamu atveju Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsniu, siejamu su jų V priedo 7 straipsniu, kuriame reglamentuojamos atostogos kelionei namo, kurių trukmė pridedama prie kasmetinių atostogų trukmės, siekiama suteikti lengvatų, leidžiančių pareigūnams ir jų išlaikytiniams bent kartą per metus grįžti į kilmės vietą, siekiant išsaugoti šeimos, socialinius ir kultūrinius ryšius (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 66 punktas).

71 Suteikiant šią lengvatą, šiuo 8 straipsniu įgyvendinamas bendrasis viešosios tarnybos teisės principas, pagal kurį pareigūnas turi turėti galimybę išsaugoti asmeninius ryšius su pagrindinių savo interesų vieta, nepaisant to, kad pradėjo eiti atitinkamas pareigas, taip pat atstumo tarp darbo vietos ir šios vietos (šiuo klausimu žr. 1985 m. gegužės 2 d. Sprendimą *De Angelis / Komisija*, 144/84, EU:C:1985:171, 13 punktas).

72 Atsižvelgiant į tai, 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad visi pareigūnai, kurių kilmės vieta skiriasi nuo darbo vietos ir kurie turi teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką, gauna finansinę lengvatą, kurią sudaro fiksuoto dydžio išmoka, atitinkanti kasmetinės kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą, kad ir kur ši vieta būtų, išlaidas.

73 Šio 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta šios finansinės lengvatos apskaičiavimo tvarka. Šios nuostatos pirmoje pastraipoje numatyta, kad fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal geografinį atstumą tarp pareigūno darbo vietos ir jo kilmės vietos, o antroje pastraipoje patikslinta, kad kai kilmės vieta yra už valstybių narių teritorijų ribų, už SESV II priede išvardytų šalių ir teritorijų ribų arba už ELPA valstybių narių teritorijų ribų, fiksuoto dydžio išmoka apskaičiuojama pagal geografinį atstumą tarp atitinkamo pareigūno darbo vietos ir valstybės narės, kurios pilietybę jis turi, sostinės.

74 Šiame argumente nurodytas skirtingas požiūris į pareigūnus, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos ribų, nelygu valstybė narė, kurios pilietybę jie turi.

75 Konstatuotina, kad, atsižvelgiant į tikslą sudaryti sąlygas išsaugoti asmeninius ryšius su pagrindinių interesų vieta, visų pareigūnų, turinčių teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką, padėtis yra panaši.

76 Šiuo aspektu ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas 2021 m. kovo 25 d. Sprendimas *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija* (C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240), nes, kaip matyti iš to sprendimo 68, 71 ir 74 punktų, toje byloje nagrinėtas skirtingas požiūris buvo susijęs su dviem pareigūnų, kurių situacijos nebuvo panašios, kategorijomis. Viena pareigūnų, kurių kilmės vieta skyrėsi nuo darbo vietos, kategorija apėmė tuos, kurie turi teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką ir dėl to iš principo laikomi nesiintegravusiais arba mažai besiintegravusiais į darbo vietos valstybės narės visuomenę, todėl jiems labiausiai reikia gauti kelionės išlaidų kompensaciją, o kita kategorija – pareigūnus, neturinčius teisės į tokias išmokas, todėl laikomus turinčiais glaudesnį ryšį su savo darbo vieta.

77 Vis dėlto tai, kad byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, šis skirtingas požiūris buvo susijęs su pačios teisės į fiksuoto dydžio kelionės išlaidų išmoką turėjimu, o šioje byloje nurodytas skirtingas požiūris susijęs su jos apskaičiavimo tvarka, neturi reikšmės, nes vienodo požiūrio principas turi būti taikomas visais atvejais.

78 Dėl rėmimosi pilietybės kriterijumi Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad šis kriterijus gali būti objektyvus veiksnys, galintis lemti finansinės lengvatos (šiuo atveju – ekspatriacijos išmokos) suteikimą, nes toks kriterijus, be kita ko, yra tiesiogiai susijęs su tikslu, kurio siekiama suteikiant šią lengvatą, t. y. kompensuoti nepatogumus, susijusius su užsieniečio statusu (šiuo klausimu žr. 1980 m. spalio 16 d. Sprendimo *Hochstrass / Teisingumo Teismas*, 147/79, EU:C:1980:238, 12–14 punktus).

79 Vis dėlto nagrinėjamu atveju pilietybės kriterijus, kuriuo remiantis apskaičiuojama kelionės išlaidas atitinkanti fiksuoto dydžio išmoka, į kurią turi teisę atitinkami pareigūnai, nesusijusi su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsniu siekiamu tikslu, nes pagal šį straipsnį kelionės išlaidos apskaičiuojamos pagal atstumą, nesusijusį su atstumu tarp suinteresuotųjų asmenų darbo vietos ir jų kilmės vietos.

80 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad taikant apskaičiavimo kriterijų, grindžiamą valstybės narės, kurios pilietybę turi Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodyti pareigūnai, sostinės geografine padėtimi, šia nuostata savavališkai diferencijuojami pareigūnai, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos ribų, nes ši išmoka apskaičiuojama remiantis kriterijumi, neturinčiu ryšio su šių pareigūnų kilmės vieta.

81 Žinoma, tikslas užtikrinti ekonominį efektyvumą Sąjungoje vyraujančiomis socialinėmis ir ekonominėmis aplinkybėmis, reikalaujančiomis konsoliduoti viešuosius finansus ir kad kiekviena viešojo administravimo tarnyba ir jos darbuotojai dėtų ypatingas pastangas siekiant didinti veiksmingumą ir našumą, taip pat tikslas modernizuoti ir racionalizuoti kelionės išlaidų apmokėjimo taisykles, atitinkamai nurodyti Reglamento
Nr. 1023/2013 12 ir 24 konstatuojamosiose dalyse, gali pateisinti tai, kad atitinkama lengvata suteikiama tik tiems pareigūnams, kuriems jos labiausiai reikia (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Álvarez y Bejarano ir kt. / Komisija*, C-517/19 P ir C-518/19 P, EU:C:2021:240, 68 punktą), arba šios lengvatos sumažinimą. Tačiau vien biudžeto, administraciniai ir personalo politikos sumetimai savaime negali objektyviai pateisinti skirtingo požiūrio į panašioje padėtyje esančius pareigūnus, kai remiamasi kriterijumi, visiškai nesusijusiu su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsniu siekiamu tikslu.

82 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nusprendęs, jog skirtingas požiūris, kurį Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė dėl atitinkamų pareigūnų pilietybės, yra pateisinamas biudžeto, administraciniais ir žmogiškųjų išteklių valdymo sumetimais, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

83 Taigi reikia pritarti kiekvieno apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje išdėstytam argumentui dėl nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimo ir panaikinti skundžiamus sprendimus, kiek jie susiję su ieškinių dėl panaikinimo pirmojo reikalavimo atmetimu, taigi ir su tuo, kad, pirma, būtų atmestas prašymas, pateiktas ketvirtajame reikalavime byloje T-531/16, ir, antra, iš apeliantų bylose T-531/16–T-533/16 ir T-545/16 būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos, ir nereikia nagrinėti apeliacinių skundų pirmojo pagrindo kitų dalių.

Dėl apeliacinio skundo byloje C-567/22 P trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

84 Trečiajame pagrinde apeliantai byloje C-567/22 P iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą skirtingą požiūrį į pareigūnus, turinčius teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidas, numatant skirtingą šios išmokos apskaičiavimo tvarką, taikomą asmenims, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos valstybių narių teritorijų ribų, už SESV II priede išvardytų šalių ir teritorijų ribų arba už ELPA valstybių narių teritorijų ribų.

85 Šis apeliacinio skundo pagrindas konkrečiai susijęs su byloje C-567/22 P skundžiamo sprendimo 59–63 punktais.

86 Apeliantai toje byloje teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog skirtingas požiūris į dviejų kategorijų pareigūnus, kurių padėtis yra panaši atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio dalyką ir tikslą, pateisinamas teisėtais tikslais, nurodytais Reglamento Nr. 1023/2013 2 ir 12 konstatuojamosiose dalyse. Anot jų, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad, atsižvelgiant į plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją šioje srityje, nėra

akivaizdžiai netinkama nustatyti skirtingą šios piniginės išmokos apskaičiavimo tvarką 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytiems pareigūnams, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos ribų, kad būtų pasiekti šie tikslai. Bendrasis Teismas neišnagrinėjo šio skirtingo požiūrio proporcingumo atsižvelgiant į 8 straipsniu siekiamą tikslą.

87 Šiuo aspektu šie apeliantai remiasi argumentais, kuriuos pateikė grįsdami pirmąjį pagrindą, kiek tai susiję su argumentu dėl nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimo.

88 Institucijos atsakovės ginčija apeliacinio skundo byloje C-567/22 P trečiojo pagrindo pagrįstumą.

89 Konkrečiai kalbant, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo dviejų atitinkamų pareigūnų kategorijų panašumą, atsižvelgdamas į Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio dalyką ir tikslą, ir pažymėjo, kad šioms dviem pareigūnų kategorijoms numatyta išmoka yra panaši. Be to, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į Reglamentu Nr. 1023/2013 įgyvendintos Pareigūnų tarnybos nuostatų reformos tikslus ir plačią teisės aktų leidėjo diskreciją, padarė teisingą išvadą, kad teisės aktų leidėjas savavališkai nediferencijavo pareigūnų ir jo pasirinkimas nebuvo akivaizdžiai netinkamas.

Teisingumo Teismo vertinimas

90 Pateikiant šį apeliacinio skundo pagrindą nurodytas skirtingas požiūris į pareigūnus, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos ribų, palyginti su tais, kurių kilmės vieta yra Sąjungoje.

91 Iš šio sprendimo 75 punkto matyti, kad, atsižvelgiant į tikslą sudaryti sąlygas išsaugoti asmeninius ryšius su pagrindinių interesų vieta, visų pareigūnų, turinčių teisę į ekspatriacijos arba gyvenimo užsienyje išmoką, padėtis yra panaši, nesvarbu, ar jų kilmės vieta yra Sąjungos teritorijoje, ar už jos ribų.

92 Tačiau atitinkamų pareigūnų diferencijavimas pagal tai, ar jų kilmės vieta yra Sąjungoje, ar už jos ribų, nėra susijęs su šiuo tikslu.

93 Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje šiuo aspektu įtvirtintas savavališkas skirtingas požiūris į pareigūnus, kurių kilmės vieta yra už Sąjungos ribų.

94 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 81 punkte, vien biudžeto, administraciniai ir personalo politikos sumetimai savaime negali objektyviai pateisinti skirtingo požiūrio į panašioje padėtyje esančius pareigūnus, kai remiamasi kriterijumi, visiškai nesusijusiu su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsniu siekiamu tikslu.

95 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nusprendęs, jog Sąjungos teisės aktų leidėjo įtvirtintas skirtingas požiūris į pareigūnus, turinčius teisę gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią kelionės iš darbo vietos į kilmės vietą išlaidas, atsižvelgiant į tai, ar kilmės vieta yra Sąjungoje, ar už jos ribų, yra pateisinamas biudžeto, administraciniais ar žmogiškųjų išteklių valdymo sumetimais, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

96 Taigi apeliacinio skundo byloje C-567/22 P trečiąjį pagrindą taip pat reikia pripažinti pagrįstu ir panaikinti šiuo apeliaciniu skundu skundžiamą sprendimą tiek, kiek nurodyta šio sprendimo 83 punkte.

Dėl apeliacinių skundų kitų pagrindų

97 Atsižvelgiant į tai, kad buvo pritarta apeliacinių skundų pirmojo pagrindo pirmoje dalyje pateiktam argumentui dėl nediskriminavimo dėl pilietybės principo pažeidimo ir apeliacinio skundo byloje C-567/22 P trečiajam pagrindui dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo, nereikia nagrinėti apeliacinių skundų kitų pagrindų.

Dėl ieškinių Bendrajame Teisme

98 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas gali, jei panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

99 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgdamas pirmiausia į tai, kad apeliantų pareikšti ieškiniai bylose T-531/16–T-533/16 ir T-545/16 iš esmės grindžiami neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, kuris buvo aptartas Bendrajame Teisme laikantis rungimosi principo ir kurį nagrinėjant nereikia imtis papildomų proceso organizavimo ar bylos tyrimo priemonių, Teisingumo Teismas mano, kad dėl šių ieškinių galima priimti galutinį sprendimą.

100 Atsižvelgiant į tai, kad skundžiami sprendimai buvo iš dalies panaikinti, reikia priimti sprendimą tik dėl šių ieškinių pirmųjų reikalavimų dėl panaikinimo ir dėl byloje T-531/16 pateiktų finansinio pobūdžio reikalavimų.

Dėl pirmųjų reikalavimų dėl panaikinimo

101 Bendrajame Teisme apeliantai prašė panaikinti sprendimus, kuriais institucijos, kurių pareigūnai jie yra, jiems pirmą kartą taikė Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

102 Grįsdami šį prašymą jie rėmėsi šios nuostatos neteisėtumu dėl to, kad, be kita ko, pažeidžiamas nediskriminavimo dėl pilietybės principas.

103 Iš apeliacinių skundų analizės, ypač iš šio sprendimo 80–83 punktų, matyti, kad šis neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra pagrįstas.

104 Taigi reikia tenkinti ieškiniuose bylose T-531/16–T-533/16 ir T-545/16 nurodytą pirmąjį reikalavimą dėl panaikinimo ir panaikinti sprendimus, kuriais institucijos, kurių pareigūnai yra kiekvienas iš apeliantų, pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą pirmą kartą nustatė jų teises gauti fiksuoto dydžio išmoką, atitinkančią kasmetinės kelionės išlaidas.

Dėl piniginio pobūdžio reikalavimų byloje T-531/16

105 Bendrajame Teisme apeliantai byloje T-531/16 tvirtino, kad panaikinus, be kita ko, sprendimą, kuriuo nustatyta jų 2014 m. kelionės išlaidų kompensacijos suma, jų kasmetinės kelionės į kilmės vietą išlaidos turi būti kompensuotos remiantis faktinėmis jų išlaidomis su delspinigiais, skaičiuojamais nuo 2014 m. birželio 12 d.

106 Bendrasis Teismas nenagrinėjo šio prašymo dėl kompensacijos priimtinumo ir nusprendė, kad jis turi būti atmestas, nes buvo atmestas reikalavimas dėl panaikinimo, o šis prašymas glaudžiai su juo susijęs.

107 Šiuo klausimu primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad Sąjungos teismas turi jurisdikciją nagrinėti Sąjungos ir asmens, kuriam taikomi Pareigūnų tarnybos nuostatai, ginčą dėl tokio asmens nenaudai priimto akto, kaip apibrėžta 90 straipsnio 2 dalyje, teisėtumo ir kad finansinio pobūdžio ginčuose šio teismo jurisdikcija yra neribota.

108 „Finansinio pobūdžio ginčai“, kaip jie suprantami pagal šio 91 straipsnio 1 dalį, apima visus ginčus, kuriais siekiama, kad institucija pareigūnui ar tarnautojui sumokėtų sumą, kurią, jo manymu, ji jam privalo sumokėti pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus ar kitą jų darbo santykius reglamentuojantį aktą (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Weißenfels / Parlamentas*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Iš principo Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnio 1 dalimi Sąjungos teismui suteikta neribota jurisdikcija jam patikima užduotis nagrinėjant ginčus priimti išsamų sprendimą (t. y. dėl visų pareigūno ar tarnautojo teisių ir pareigų), tačiau neleidžiama perduoti atitinkamai institucijai įgaliojimų teismo kontroliuojamai įvykdyti tokią sprendimo dalį pagal teismo nustatytas tikslias sąlygas (2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Weißenfels / Parlamentas*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 67 punktą).

110 Taigi Sąjungos teismas prireikus turi įpareigoti instituciją sumokėti sumą, į kurią atitinkamas pareigūnas ar tarnautojas turi teisę pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus ar kitą teisės aktą (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Weißenfels / Parlamentas*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, 68 punktą).

111 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad byloje T-531/16 ginčijami sprendimai panaikinami dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antros pastraipos, kuria buvo grindžiami šie sprendimai, neteisėtumo, kuris buvo konstatuotas pareiškus prieštaravimą.

112 Taigi ši nuostata negali būti taikoma ir kiekvienam apeliantui byloje T-531/16 už 2014 m. mokėtinų kelionės išlaidų suma turi būti nustatyta remiantis tik Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa.

113 Darytina išvada, kad kiekvienam apeliantui byloje T-531/16 iš Komisijos reikia priteisti sumą, atitinkančią už 2014 m. jau gautų kelionės išlaidų sumos ir sumos, apskaičiuotos pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp jų darbo vietos ir kilmės vietos kilometrą, skirtumą, ir teisės aktuose nustatyto dydžio delspinigius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

114 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas.

115 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

116 Kadangi Komisija ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pralaimėjo bylą šiame apeliaciniame procese ir iš esmės pagal Bendrajame Teisme pareikštus ieškinius, o apeliantai atitinkamai bylose C-567/22 P–C-569/22 P ir C-570/22 P prašė priteisti iš šių institucijų bylinėjimosi išlaidas, jos turi padengti ne tik savo, bet ir apeliantų pirmojoje instancijoje ir nagrinėjant šiuos apeliacinius skundus patirtas bylinėjimosi išlaidas.

117 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Parlamentas ir Taryba, pirmojoje instancijoje į bylą įstojusios šalys, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Dumitrescu ir Schwarz / Komisija* (T-531/16, EU:T:2022:362), 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YT ir YU / Komisija* (T-532/16, EU:T:2022:363), 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YV ir kt. / Komisija* (T-533/16, EU:T:2022:364) ir 2022 m. birželio 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *YY ir ZA / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas* (T-545/16, EU:T:2022:366), kiek jais Bendrasis Teismas atmetė Vasile Dumitrescu ir Guido Schwarz (T-531/16), YT ir YU (T-532/16), YV (T-533/16) ir ZA (T-545/16) ieškinius dėl sprendimų, kuriais Europos Komisija (T-531/16–T-533/16) ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (T-545/16) pirmą kartą nustatė jiems mokėtiną kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos, įtvirtintos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, panaikinimo ir kiek šiuose sprendimuose Bendrasis Teismas nusprendė dėl bylinėjimosi išlaidų.**

2. **Atmesti likusią apeliacinių skundų dalį.**

3. **Panaikinti Europos Komisijos sprendimus, kuriuose nustatomos Vasile Dumitrescu ir Guido Schwarz teisės gauti kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal Reglamente Nr. 1023/2013 įtvirtintos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, kaip šie sprendimai perteikti jų 2014 m. birželio mėn. darbo užmokesčio lapeliuose.**

4. **Panaikinti Europos Komisijos sprendimus, kuriuose nustatomos YT ir YU teisės gauti kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal Reglamente Nr. 1023/2013 įtvirtintos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, kaip šie sprendimai perteikti jų 2014 m. birželio mėn. arba liepos mėn. darbo užmokesčio lapeliuose.**

5. **Panaikinti Europos Komisijos sprendimą, kuriame nustatomos YV teisės gauti kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal Reglamente Nr. 1023/2013 įtvirtintos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, kaip šis sprendimas perteiktas jo 2014 m. liepos mėn. darbo užmokesčio lapelyje.**

6. Panaikinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, kuriame nustatomos ZA teisės gauti kelionės išlaidas atitinkančią fiksuoto dydžio išmoką pagal Reglamente Nr. 1023/2013 įtvirtintos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 8 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, kaip šis sprendimas perteiktas jo 2014 m. liepos mėn. darbo užmokesčio lapelyje.

7. Įpareigoti Europos Komisiją sumokėti Vasile Dumitrescu ir Guido Schwarz sumą, atitinkančią už 2014 m. jau gautų kelionės išlaidų sumos ir sumos, apskaičiuotos pagal išmoką už kiekvieną geografinio atstumo tarp jų darbo vietos ir kilmės vietos kilometrą, skirtumą, ir teisės aktuose nustatyto dydžio delspinigius.

8. Europos Komisija padengia ne tik savo, bet ir Vasile Dumitrescu ir Guido Schwarz bylinėjimosi išlaidas, patirtas Europos Sąjungos Bendrajame Teisme nagrinėjant bylą T-531/16 ir apeliaciniame procese nagrinėjant bylą C-567/22 P, YT ir YU bylinėjimosi išlaidas, patirtas Bendrajame Teisme nagrinėjant bylą T-532/16 ir apeliaciniame procese nagrinėjant bylą C-568/22 P, ir YV bylinėjimosi išlaidas, patirtas Bendrajame Teisme nagrinėjant bylą T-533/16 ir apeliaciniame procese nagrinėjant bylą C-569/22 P.

9. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas padengia ne tik savo, bet ir ZA bylinėjimosi išlaidas, patirtas Europos Sąjungos Bendrajame Teisme nagrinėjant bylą T-545/16 ir apeliaciniame procese nagrinėjant bylą C-570/22 P.

10. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.